

[Holstein.]

rende og uhensigtsmæssig. Men under de kritiske Forhold, vi nu har levet under i Aarevis, er det jo yderligere, praktisk talt aarlig, i de sidste Aar dokumenteret, at Oppositionspartierne finder denne Skat, som altsaa selv under normale Forhold findes utidssvarende, ganske urimelig og uretfærdig. Men altsaa Ikke-Betaling af den Skat, som man baade finder i sig selv utidssvarende og under de særlige kritiske økonomiske Forhold ganske urimelig og uretfærdig, en saadan Ikke-Betaling finder man alligevel bør være Aarsag til, at de paagældende Skatteydere faar moralsk Stempel som politisk mindreværdige Vælgere. Altsaa paa Grund af Ikke-Opfyldelse af en Pligt, man finder fuldkommen urimelig og uretfærdig skattemæssigt set, synes man alligevel, det er rimeligt og retfærdigt at berøve de paagældende Valgretten. Jeg vil nok spørge, om det er en Begrundelse, som logisk og realpolitisk kan holde. Jeg kan ikke se det! Og det er jo ikke blot, fordi der nu inddrages direkte personlige Skatteydere, at man er gaaet imod fra Oppositionens Side; nej, selv da Forslaget var begrænset til kun at tage Sigte paa den kommunale Ejendomsbeskatning, gik man imod det. Venstre og Det konservative Folkeparti finder det rimeligt at berøve danske Borgere politisk Valgret, gøre dem til politiske Mindremænd, fordi de ikke har betalt en Skat, som man finder fuldkommen urimelig og uretfærdig. Naar man saa videre siger fra Oppositionens Side, at dette Forslag vil kunne præjudicere Stillingen ved fremtidige kommunale Valg, vil jeg dertil svare: Nej, dette Forslag præjudicerer intet som helst! Naturligvis, hvis vi ved kommende kommunale Valg har lige saa kritiske økonomiske Forhold, som vi har nu, og dertil samme Beskatningsformer baade med Hensyn til Ejendomsskatterne i Kommunerne og med Hensyn til den direkte personlige Skatteligning i Kommunerne, saa kan der opstaa saa økonomisk absurde Forhold som dem, Landmændenes Forhold nede i Sønderjylland er et særlig grelt Eksempel paa.

Saa rejser Spørgsmaalet sig ganske naturligt igen, om det er retfærdigt under saadanne Vilkaar at gøre danske Statsborgere til politiske Mindremænd. Men der er med dette Forslags Gennemførelse intet præjudiceret med Hensyn til det principielle Spørgsmaal, om man under normale økonomiske Forhold, hvor en almindelig duelig Gennemsnitsborger kan betale enhver, hvad han bør, og svare enhver sit, om

man *da* vil stryge Bestemmelsen om, at de paagældende mister deres Valgret, altsaa faar et moralsk Mindremændsstempel, fordi de ikke kan betale eller ikke har betalt deres Skat, eller fordi de har nydt Fattighjælp. Det principielle Spørgsmaal, hvilken politisk forfatningsretlig Virkning det skal have, at danske Borgere har nydt Fattighjælp eller ikke har betalt Skat, er aldeles ikke præjudiceret ved dette Lovforslag. Det er et ganske konkret Lovforslag, som under givne økonomisk abnorme Forhold tilsiger at yde en politisk Retfærdighedshandling over for de paagældende Vælgere, og dets Vedtagelse præjudicerer intet som helst med Hensyn til det principielle Spørgsmaal om Betingelserne for at have Valgret, for at udøve sine statsborgerlige Rettigheder her i Landet i fuldt Omfang ved Valg til de kommunal-politiske Forsamlinger eller Rigsdagen. Intet som helst! Saa Forsøget paa at trække sig ud af dette ved at henvise til, at dette Forslags Gennemførelse skulde præjudicere, er ikke rimeligt begrundet. Hvis der er et Flertal her i Tinget, som ved kommende kommunale Valg mener, som nu Oppositionspartierne mener det her, at det er retfærdigt at berøve de paagældende deres Valgret, fordi de ikke har betalt en Skat, som man finder uretfærdig og urimelig, staar det de paagældende Partier frit for til den Tid at opretholde status quo, og mener Regeringspartierne som nu, at det er urimeligt og ubilligt at berøve de paagældende Valgretten under saadanne Forhold, saa er der lige saa godt Grundlag som nu for at gennemføre en Lov, som under Henblik paa den givne Valgsituation afbøder disse uretfærdige politiske Virkninger.

Jeg kan ikke lade være at omtale Forholdene nede i Sønderjylland i denne Forbindelse, for jeg synes, det er saa oprørende, hvis man under saadanne Vilkaar vil berøve sønderjyske Statsborgere deres Valgret, at det fortjener en særlig Omtale. I Landdistrikterne i Sønderjylland er Formuen samlet under eet formindsket fra 1920—21 til 1933—34 med tre Fjerdedele. Altsaa, Formuerne i de sønderjyske Landdistrikter er gennemsnitlig en Fjerdedel af, hvad de var for godt 10 Aar siden; og der er Landkommuner dernelde, hvor Formuerne er reduceret til 20 pCt. eller 15 pCt. af, hvad de var den Gang. Naar man saa ved, hvorledes Landboernes Indtjeningsevne er dernelde, og hvad de skal svare til i Prioriteter og i Skatter, er det klart, at det vilde være ganske urimeligt, om de paagældende under saadanne Forhold til de forestaaende Amts-